

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 15 czerwca 1923 r.

w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej na mocy pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. prusk. str. 259), ustawy z dnia 19 grudnia 1919 r. (Dz. U. R. P. № 98, poz. 520), oraz ustawy z dnia 6 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 33, poz. 266).

D Z I A Ł I.

Art. 1. Kwotę dochodu, oznaczoną § 4 prusk. ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. Pr. prusk. str. 259), podwyższa się do 2.000.000 mk.

Art. 2. Uposażenia służbowe, emerytury i wynagrodzenia za najemną pracę, o których mowa w §§ 2 i 14 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r., podlegają podatkowi dochodowemu na podstawie działu II niniejszej ustawy.

Tego rodzaju dochodów nie włącza się do ogólnego dochodu, podlegającego opodatkowaniu w myśl przepisów ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r., oraz przepisów działu I niniejszej ustawy.

Art. 3. § 5 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. uzupełnia się ustępem ósmym o brzmieniu następującem: „8) w spółdzielniach (ustawa z dnia

29 października 1920 r. Dz. U. R. P. № 111, poz. 733) kwoty, przelane do funduszów spółdzielni, nie podlegających statutowo podziałowi między członków”.

Art. 4. Kwoty, określone w § 8 część II p. p. 3 i 4 pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r., podwyższa się czterdziestokrotnie.

Art. 5. Ustęp drugi § 9 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. otrzymuje brzmienie następujące: „Opodatkowaniu podlegają dochody osób fizycznych oraz osób niefizycznych, wymienionych w ustępie 6 § 9, osiągnięte w ostatnim roku kalendarzowym lub w ostatnim roku operacyjnym, względnie gospodarczym, poprzedzającym rok podatkowy. Jeżeli dochody z danego źródła nie płynęły przez cały rok, wówczas opodatkowanie następuje według przypuszczalnego dochodu rocznego”.

Uchyła się postanowienia ustępów 3, 4 i 6 § 9, dotyczące podstaw opodatkowania z przecięcia trzech lat.

Art. 6. Art. 12 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. uzupełnia się następującym ustępem ósmym:

„Przy obliczeniu ogólnego dochodu z gospodarstw rolnych poniżej 15 ha, położonych w odległości ponad 5 klm. od granicy miast z ludnością wyżej 100.000 mieszkańców — przyjmuje się dochód w wysokości, nie przekraczającej wartości czterech centnarów metrycznych żyta z 1 ha gruntu po cenach przeciętnych w r. 1922”.

Art. 7. Taryfy, podane w §§ 17 i 18 pruskiej ustawy z dn. 19 czerwca 1906 r., zastępuje się skalą następującą:

Liczba porz.	Wysokość dochodów w tysiącach marek		Stopa procentowa	Podatek w tysiącach marek.
	ponad	do		
1	2000	2600	2	52
2	2600	3200	2,2	70,4
3	3200	3800	2,4	91,2
4	3800	4400	2,6	114,4
5	4400	5000	2,8	140
6	5000	5800	3	174
7	5800	6600	3,2	211,20
8	6600	7400	3,4	251,60
9	7400	8200	3,6	295,20
10	8200	9000	3,8	342
11	9000	10000	4,1	410
12	10000	11000	4,5	495
13	11000	12000	4,9	588
14	12000	13000	5,3	689
15	13000	14000	5,7	798
16	14000	15500	6,2	961
17	15500	17000	6,7	1139
18	17000	18500	7,2	1332
19	18500	20000	7,7	1540
20	20000	22000	8,3	1826
21	22000	24000	8,9	2136
22	24000	26000	9,5	2470
23	26000	28000	9,9	2772
24	28000	30000	10,3	3090
25	30000	32000	10,7	3424
26	32000	34000	11,1	3774
27	34000	36000	11,5	4140

Liczba porz.	Wysokość dochodów w tysiącach marek		Stopa procentowa	Podatek w tysiącach marek
	ponad	do		
28	36000	38000	11,9	4522
29	38000	40000	12,3	4920
30	40000	43000	12,8	5504
31	43000	46000	13,3	6118
32	46000	49000	13,8	6762
33	49000	52000	14,4	7488
34	52000	55000	15	8250
35	55000	58000	15,6	9048
36	58000	62000	16,3	10106
37	62000	66000	17	11220
38	66000	70000	17,7	12390
39	70000	75000	18,5	13875
40	75000	80000	19,3	15440
41	80000	85000	20,1	17085
42	85000	90000	20,8	18720
43	90000	95000	21,5	20425
44	95000	100000	22,2	22200
45	100000	105000	22,9	24045
46	105000	110000	23,6	25960
47	110000	115000	24,3	27945
48	115000	120000	25	30000

Przy dochodzie ponad 120.000.000 mk. podatek wynosi 30.000.000 mk. i oprócz tego 1.250.000 mk. od każdego pełnych 5.000.000 mk. ponad 120.000.000 mk.

Do podatku dolicza się ponadto, o ile chodzi o dochód osób fizycznych i spadków nieobjętych:

ponad	120.000.000 mk.	do	180.000.000 mk.	1,5%
"	180.000.000	"	240.000.000	2,5%
"	240.000.000	"	300.000.000	4%
"	300.000.000	"	360.000.000	5,5%
"	360.000.000	"	450.000.000	7%
"	450.000.000	"	720.000.000	9%
"	720.000.000	"	900.000.000	11%
"	900.000.000	"	1.200.000.000	13%
"	1.200.000.000	"	"	15%

od całego podlegającego podatkowi dochodu.

Art. 8. Granice dochodu, określone w §§ 19 i 20 pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r. w brzmieniu, ustalonym pruską ustawą z dnia 26 maja 1909 r. (Zb. Pr. prusk. str. 349), uzasadniające ulgi podatkowe, podwyższa się z kwoty 6500 mk. do kwoty 10.000.000 mk., z kwoty zaś 9500 mk. do kwoty 15.000.000 mk.

Art. 9. Kwotę 3000 mk., wyszczególnioną w ustępie 1 § 25 i w ustępie 2 § 36, podwyższa się do 600.000 mk., kwotę zaś 3000 mk., wyszczególnioną w § 33, w ustępie 2 § 42, w punkcie 1 i 2 części II § 43 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r., podwyższa się do 6.600.000 mk.

Art. 10. Postanowienie, zawarte w ustępie 1 § 72 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r. i dotyczące najniższej grzywny w kwocie stu marek, uchyła się. Ustęp 1 § 72 uzupełnia się następującym przepisem: „W wyjątkowych wypadkach obok kary pieniężnej może być wymierzona kara więzienia do jednego roku”.

Kwotę grzywny, przewidzianą w ustępie 2 § 72, podwyższa się z 20 do 100 mk. na 10.000 do 100.000 mk.

Art. 11. Kwotę grzywny, przewidzianą w ustępie 1 § 74 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r., podwyższa się z 300 mk. na 300.000 mk., kwotę zaś, przewidzianą w drugim ustępie tegoż paragrafu, podwyższa się z 20 mk. na 10.000 mk., wreszcie kwotę, przewidzianą w § 75 powyższej ustawy, podwyższa, z 1.500 mk. na 1.500.000 mk.

Art. 12. Postanowienia §§ 81 i 82 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r. będą stosowane ze zmianami, wynikającymi z postanowień ustawy niniejszej.

Art. 13. Dodatki do państwowego podatku dochodowego na rzecz gmin i związków komunalnych nie mogą przewyższać przy dochodzie podatkowym:

ponad 2.000.000 mk. do 30.000.000 mk.	4%
" 30.000.000 " " 100.000.000 "	4,5%
" 100.000.000 "	5%

dochodu podatkowego.

Art. 14. Opodatkowaniu na rzecz gmin i związków komunalnych w myśl art. 13 niniejszej ustawy podlegają dochody ze wszystkich źródeł z wyjątkiem dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (art. 25).

D Ź I A Ł II.

Zmiany w opodatkowaniu dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Art. 15. Wszelkie dochody z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (art. 2 niniejszej ustawy), przewyższające 7.200.000 mk. podlegają podatkowi dochodowemu na zasadzie niniejszego działu II.

Art. 16. Za podstawę podatku przyjmuje się wysokość uposażeń, względnie wynagrodzeń bieżących, otrzymywanych zarówno w pieniądzu, jak i w naturze, obliczoną w stosunku rocznym.

Dochody te opodatkowuje się w całości i nie stosuje się do nich odliczeń, tudzież zniżek podatkowych, przewidzianych w §§ 8, 19 i 20 pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r.

Wartość pieniężna dochodów w naturze oblicza się podług cen w dniu 1 stycznia roku kalendarzowego 1923.

Art. 17. Podatek pobiera się drogą potrącenia przy każdej wypłacie, a mianowicie: od wynagrodzeń, których wysokość, obliczona w stosunku rocznym, wynosi w tysiącach marek:

ponad 7.200 mk. do 9.600 mk.	potrąca się	1,1%
" 9.600 " " 12.000 "	" " "	1,4%
" 12.000 " " 15.600 "	" " "	1,7%
" 15.600 " " 19.200 "	" " "	2%
" 19.200 " " 22.800 "	" " "	2,5%
" 22.800 " " 26.400 "	" " "	3%
" 26.400 " " 30.000 "	" " "	3,5%
" 30.000 " " 34.000 "	" " "	4,5%
" 34.000 " " 38.000 "	" " "	5,5%
" 38.000 " " 42.000 "	" " "	7%
" 42.000 " " 46.000 "	" " "	8,5%
" 46.000 " " 50.000 "	" " "	10%
" 50.000 " " 52.000 "	" " "	11,5%

Do uposażeń, przekraczających 52.000.000 mk., stosuje się podaną w skali w art. 7 niniejszej ustawy stopę procentową, obniżoną o 2%.

Stopę procentową podatku ustala się przy każdorazowej powtarzającej się wypłacie, przyjmując tę wypłatę za podstawę do obliczenia rocznej cyfry dochodu.

W celu ustalenia stopy procentowej przy wpłacie jednorazowych wynagrodzeń dolicza się je do sumy ostatniego periodycznego wynagrodzenia, obliczonej w stosunku rocznym.

Art. 18. Obowiązek potrącenia podatku ciąży na władzach, urzędach, jakoż na instytucjach i przedsiębiorstwach i wogóle na służbodawcach, wypłacających wszelkiego rodzaju wynagrodzenia.

Potrącone w ciągu miesiąca kwoty należy w terminie do dnia 14 po upływie tegoż miesiąca wpłacić do właściwej kasy skarbowej z załączeniem wykazu potrąceń, sporządzonego według przepisanej wzoru, lub z załączeniem odpisu listy płacy, zawierającej dane, niezbędne do sprawdzenia prawidłowości dokonanych potrąceń.

Wykaz ten, względnie odpis listy płacy, po uwidocznieniu na nim przyjętej sumy, oraz daty przyjęcia, kasa skarbową przesyła do właściwej władzy podatkowej i instancji.

Art. 19. Wymiar podatku przez władzę podatkową z reguły nie ma miejsca. Wyjątek zachodzi wówczas, gdy służbodawca albo nie wpłacił podatków wcale, albo wpłacił za mało. W tych wypadkach władza podatkowa i instancji skutecznie wymiar podatku. Od wymiaru służbodawca może odwołać się do izby skarbowej w ciągu dni trzydziestu od dnia doręczenia mu wezwania.

Odwołanie nie wstrzymuje egzekucji.

Kwoty nie wpłaconego w terminie podatku będą przymusowo ściągane od osób, wymienionych w części pierwszej art. 18 niniejszej ustawy, wraz z karami za zwłokę w wysokości 10% miesięcznie i z kosztami egzekucyjnymi.

Art. 20. Dla stwierdzenia obowiązku potrącenia podatku oraz dla sprawdzenia, czy potrącenia podatku są wykonane prawidłowo i we właściwym czasie, władzom skarbowym przysługuje prawo delegowania urzędników do instytucji i osób, wymienionych w art. 18 część pierwsza niniejszej ustawy, celem przejrzenia i sporządzenia wyciągów z list płacy, umów i innych dokumentów, odnoszących się do najmu pracowników, względnie celem zbadania dokonanych wypłat.

Art. 21. Na nieprawidłowe potrącenia podatku przez służbodawców pracownicy mogą wnosić zażalenia w terminie dni trzydziestu od daty potrącenia do właściwej władzy podatkowej i instancji.

Od decyzji władzy podatkowej i instancji służy pracownikowi odwołanie w trybie, określonym w art. 19 niniejszej ustawy.

Art. 22. Służbodawca, który nie spełni obowiązku wpłacenia podatku w myśl art. 18 niniejszej ustawy, ulegnie karze grzywny w myśl przepisów § 74 ustawy pruskiej z 19 czerwca 1906 r. i art. 11 niniejszej ustawy.

W razie świadomego podania nieprawdziwych okoliczności w listach płacy lub w wyjaśnieniach, stosuje się analogicznie § 72 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 r. i art. 10 niniejszej ustawy.

Art. 23. Kto nie dopuści urzędnika, delegowanego przez władze skarbowe na podstawie art. 20 niniejszej ustawy, do wykonania czynności, przewidzianych w tym artykule, ulegnie w drodze sądowej karze pieniężnej od 10.000 do 500.000 mk., lub karze pozbawienia wolności do jednego roku, o ile nie podlega surowszemu ukaraniu wedle obowiązującej ustawy karnej.

Art. 24. Kary pieniężne, nałożone na podstawie art. 23 niniejszej ustawy, wpływają na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 25. Do państwowego podatku dochodowego, pobieranego od dochodów z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na zasadach, wyłuszczonej w niniejszym dziale II, ustanawia się dodatki na rzecz gmin miejskich i powiatowych związków komunalnych w wysokości 3% od wypłaconego wynagrodzenia, podlegającego państwowemu podatkowi dochodowemu. Dodatki te będą potrącone przez służbodawców równocześnie z podatkiem państwowym, przyczem stosuje się przepisy artykułów 18 do 23 włącznie niniejszej ustawy.

D Z I A Ł III.

Postanowienia ogólne.

Art. 26. Jeżeli przeciętne ceny hurtowe w Państwie w pierwszej połowie roku kalendarzowego 1923 będą wyższe od przeciętnych cen hurtowych z roku 1922, wówczas część państwowego podatku dochodowego wraz z dodatkami na rzecz związków samorządnych, wymierzona wedle skali art. 7 niniejszej ustawy, a przypadająca do zapłaty w kwartale trzecim i czwartym roku kalendarzowego 1923, winna być zapłacona w takiej wysokości, jaka wypadnie z pomnożenia tej części podatku wraz z dodatkami na rzecz związków samorządnych przez wykładnik, wyrażający wzrost przeciętnych cen hurtowych w pierwszej połowie roku 1923 w porównaniu z przeciętnymi cenami hurtowymi w roku 1922.

Wykładnik, o którym mowa w części pierwszej niniejszego artykułu, ustala Minister Skarbu w miesiącu lipcu roku podatkowego na podstawie danych, dostarczonych przez Główny Urząd Statystyczny. Wykładnik winien być wyrażony w liczbie całej lub co najwyżej z jednym znakiem dziesiętnym.

Jeżeli podatnik, korzystając z prawa, przysługującego w myśl § 67 ustęp 2 pruskiej ustawy z 19 czerwca 1906 roku, wpłaci zgóry przed końcem czerwca 1923 r. drugą i trzecią ratę podatku dochodowego na rok podatkowy 1923 w całości lub w części, to do wpłaconych zgóry kwot podatku nie będzie stosowany wykładnik, o którym mowa w poprzednich częściach niniejszego artykułu.

Art. 27. W sposób, wskazany w art. 26 niniejszej ustawy, Minister Skarbu ustala na każdy kwar-

tał kalendarzowy, poczynając od drugiego kwartału, wykładnik, wynikający z porównania przeciętnych cen drugiego miesiąca poprzedniego kwartału kalendarzowego z przeciętnymi cenami w styczniu 1923 r. Przez tak ustalony wykładnik winny być pomnożone — na każdy następny kwartał kalendarzowy — kwoty, zakreślające granice dochodu dla oznaczenia stopy procentowej podatku od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę zarówno w skali art. 17, jak w skali art. 7 niniejszej ustawy. Równocześnie ulega odpowiedniemu powiększeniu kwota 7.200.000 mk., oznaczona w art. 15.

Tak powiększone kwoty będą w każdym poszczególnym kwartale roku podatkowego 1923 miarodajne do ustalenia potrąceń w myśl art. 17 i 25 niniejszej ustawy.

Art. 28. Uchyla się moc obowiązującą ustawy o podatku uzupełniającym (Ergänzungssteuer) z dnia 19 czerwca 1906 r. (Zb. pr. pruskich str. 241) oraz ustawy o podatku od przyrostu majątku (Besitzsteuer) z dnia 3 lipca 1913 r. (Dz. Ustaw Rzeszy str. 524).

Art. 29. Z wpływów państwowego podatku dochodowego pobierają gminy i związki komunalne 30%.

Art. 30. Uchyla się postanowienia trzeciego ustępu części pierwszej § 15 pruskiej ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r., dotyczące potrącania z podstawy opodatkowania 3 i 1/2% kapitału zakładowego (akcyjnego). Tem samym uchyla się postanowienia przedostatniego ustępu tegoż paragrafu 15.

Nadto uchyla się postanowienia, zawarte w ustępie pierwszym § 3 pp. 1 i 2 oraz w §§ 18, 70, 79 i 80 prusk. ustawy z dnia 19 czerwca 1906 r.

Art. 31. Punkt 3 ustępu pierwszego § 3 ustawy pruskiej z dnia 19 czerwca 1906 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Uwierzytelnieni przy Rządzie Rzeczypospolitej Polskiej zastępcy obcych państw oraz przydani im urzędnicy i osoby pozostające u nich w służbie, o ile są cudzoziemcami”.

Art. 32. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i obowiązuje od 1 kwietnia do 31 grudnia 1923 r.

Podatek dochodowy na ten okres czasu będzie wymierzony i pobrany w wysokości trzech czwartych części całorocznej należności podatkowej, przypadającej według działu I i III niniejszej ustawy.

Art. 33. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Skarbu: *W. Grabski*